

1. Můj Pa - ne, pí - seň vděč - no - sti
 ti zpí - vat ho - tov jsem
 a svěd - čit o tvé do - bro - ty
 bo - hat - ství ve - li - kém.

2. Vím, že jsi pramen milosti, / všech darů studnice, / z níž
 váží pro nás v hojnosti / tvá štědrá pravice.

3. Co jsme my, Pane, v světě všem? / Co je i život náš? / Zda
 vše, co svým zde jmenujem, / ty sám nám nedáváš?

4. Když duši svírá trápení, / náš strach sám dobře znáš, /
 svou mocnou rukou proměníš / v naději žal i pláč.

5. Ó vzchop se, duše, k chválení / a zvučně prozpěvuji. / Ten,
 z něhož všechno pramení, / ten Pán a Bůh je tvůj.

6. Tvou skrýš, hradem bezpečným, / dědictvím pro svůj
 lid, / tvým bohatstvím i spasením / on sám chce věčně být.

7. Svou víru v něj vlož v tichosti, / i svoje doufání, /
 v něm najdeš pokoj s radostí, / věčné požehnání.

t: Paul Gerhardt, Praxis Pietatis Melica, 1653 / Josef Baštecký
 a Ludvík Bohumil Kašpar, Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 /
 Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

m: Pseaumes octante trois de David, 1551 /
 Johann Crüger, Praxis Pietatis Melica, 1653